měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel

podzimní 10

2026 / XXVII. ročník

Neřešte. / Díkčinění /

(Matouš 6, 24 – 34 podle Parabible)

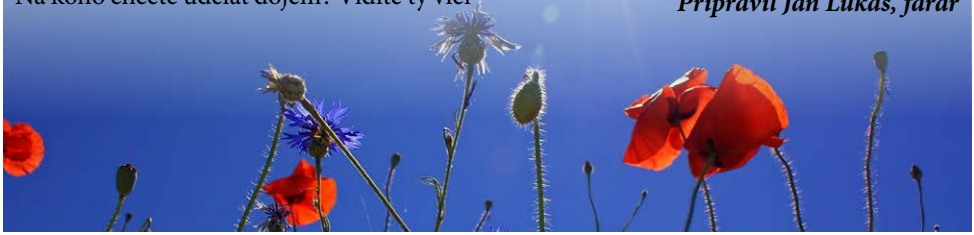
Nikdo nemůže sedět na dvou židlích. Obrátit se k Bohu znamená odvrátit se od věcí. Kdo si říká věřící, ale spoléhá na to, že si štěstí koupí, dělá si z Boha legraci. Nemůžete věřit v Boha i v peníze!

Proto vám říkám: Neřešte pořád své živobytí a pohodlí – kde se najíte a napijete a co si koupíte. Copak život není o něčem víc, než vydělávat a utrácet? Vidíte ty vlaštovky, jak letí po nebi? Nechodí do práce, nepodnikají, nemají peněženky ani bankovní účty, ale váš nebeský Táta je živí. Nejste snad jeho děti? Neznamenáte pro něj mnohem víc? Dal vám snad život proto, abyste si ho zkracovali stresem a starostmi?

A proč pořád řešíte, co si vzít na sebe? Na koho chcete udělat dojem? Vidíte ty vlčí máky u cesty? Nevydělávají peníze a neběhají po obchodech, ale uznejte, že jsou oblečené líp, než prezidentské manželky. Když se Bůh takhle královsky stará o plevel, myslíte, že se nepostará o vás? Je tak těžké tomu uvěřit?

Nedělejte si o sebe tolik starostí. Neřešte v jednom kuse: Co s námi bude? Co si dáme? Co si pořídíme na sebe? Tyhle starosti mají ti, co nevěří. Váš nebeský Táta přece zná vaše touhy i potřeby – a jen on je může naplnit. Starejte se raději o jeho touhy a o potřeby druhých, a tehdy zažijete nebe na zemi. Neničte si život starostmi o zítřek. Zítřek se postará sám o sebe. Nezapomínejte na dnešek! Žít se dá vždycky jen tady a teď.

Připravil Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla,

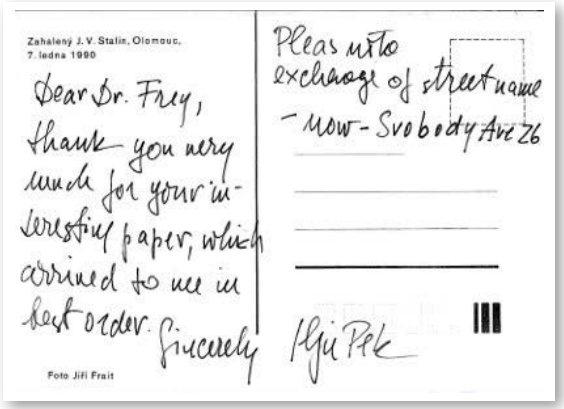
tento úvodník bude pozváním k těšení se na příští léto – ano, už teď, ani se nenadějeme a už tu zase bude. Proč? Protože (jak už někteří víte) budeme v červenci hostit v našem sboru i rodinách skupinu Američanů z našeho partnerského sboru v Athens. A už se začali připravovat! V září si naše přátelství připomněli na speciálních bohoslužbách, nazvaných „Stronger together" tedy „Spolu silnější". S podtitulkem „ve víře, ve službě, v lásce". Po nich probíhala připomínka Olomouce i společně prožitých zážitků – příchozí si mohli prohlížet fotoknihy z již proběhlých setkání, dívat se na fotografie našeho města, ale také ochutnat typicky české čokoládové dobroty, které jsme jim při naší květnové návštěvě přivezli. A rozhodovat se, jestli se příští léto také nevydají přes oceán. Ano, ta dálka – to je fakt, který u některých z nás na obou stranách může vzbuzovat jisté obavy z náročného cestování.

Na druhou stranu ale kromě blízkosti lidské, bratrsko-sesterské, přineslo září v našem partnerství ještě jedno zajímavé překvapení – a svědectví o tom, jak pravdivé je rčení, že je „svět malý a o náhody v něm není nouze". Naše milá Valerie totiž v pozůstalosti svého otce nalezla pohled z Olomouce! Byl poslaný v devadesátých letech docentem Iljou Pekem, který v té době působil na přírodovědecké fakultě a s doktorem Freyem, Valeriiným tatínkem, se znal pracovně. Je na něm zahalená socha Stalina a informace o tom, že pracoviště docenta Peka se nově nachází na třídě Svobody (dříve Leninova). A aby náhod nebylo málo, po uveřejnění fotografií na našem sborovém facebooku na ně zareagovala šéfredaktorka Českého bratra, sestra Adéla Rozbořilová, že Ilja Pek byl její prastrýc.

Žádná další pointa či závěr z těchto objevů neplyne, přesto je radost se dívat na to, jak aktivní lidé touží po propojení s jinými aktivními

lidmi. Ať už v rovině pracovní, nebo církevní. Protože jsou si vědomi toho, že společně jsme silnější. Třeba ve víře, ve službě, v lásce. Prostě v životě.

Prožijte pěkné říjnové dny a třeba si některý večer prohlédněte fotky z minulých Englishcampů ;-).

Jana Vrajová

Narozeniny v říjnu

1. 10.	Magdalena Vindišová
14. 10.	Naděžda Sedláčková
16. 10.	Jana Ličmanová
20. 10.	Kristina Ličmanová
28. 10.	Jan Bartušek
28. 10.	Lucie Pirklová

Sborový program na říjen 2026

2. 10. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
4. 10. neděle	**09.00**	**bohoslužby s VP - Díkčinění**	*Jan Lukáš*
5. 10. pondělí	18.00	schůze staršovstva	
6. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
7. 10. středa	19.00	Sešlost	
9. 10. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
11. 10. neděle	**09.00**	**bohoslužby**	*Jan Lukáš*
	13.00	**bohoslužby DS Chválkovice**	
13. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
15. 10. čtvrtek	14.00	kurz ETF - STVOŘENÍ	
16. 10. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
18. 10. neděle	**9.00**	**bohoslužby a křest**	*Jan Lukáš*
20. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
21. 10. středa	19.00	Sešlost	
22. 10. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
20. 10. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
25. 10. neděle	**09.00**	**bohoslužby**	*Pavla Michnová*
27. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
1. 11. neděle	**09.00**	**bohoslužby**	
2. 11. pondělí	18.00	staršovstvo	

Každou středu v 18.00 modlitební skupina.

Pokřtěn byl

V neděli 6. 9. 2026 byl v našem kostele pokřtěn Matyáš Pelc.

Ze života sboru

V září oslavil své 90. narozeniny člen našeho sboru a rovněž náš bývalý farář bratr Josef Hromádka. S vděčností vzpomínáme na jeho působení v našem sboru v nesnadné době (1979–1987), která církev jako celek i její jednotlivé členy vystavovala mnohým zkouškám, v nichž nebylo samozřejmé obstát. K požehnanému jubileu přejeme bratru Hromádkovi hodně sil, zdraví, lásky a vůbec všeho dobrého od jediného Dobrého.

Život církve dnes

Text bohoslužby ThDr. Josefa Hromádky, 20. září 2026

Text: „Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů.“
1 Kor.12,27

„A tak…žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní a pokojní – a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.“ 2 Kor.13,11

Milé sestry a milí bratři,
když nyní v době mimo činnou službu v církvi, prohlížím a třídím své texty za 65 let mé služby v církvi, docházím k závěru, že vždy mě přitahovaly myšlenky jednoho z největších křesťanských svědků a misionářů – apoštola Pavla. K jeho pozoruhodným myšlenkám a výzvám se spolu s vámi vrátím i dnes.

Od jeho doby, dohasínající antiky a nástupu křesťanství na scénu dějin, nás dělí dvě tisíciletí.

A v nich ovšem také pohnuté a proměnlivé dějiny křesťanství, žel rozděleného dodnes.

Bohaté myšlenky apoštola Pavla nás stále provázejí. Poznáváme v nich inspiraci pro dnešek i východisko pro budoucnost.

Velice to potřebujeme, abychom se nedali uhranout pseudoprogramy o nevyhnutelném střetu civilizací. Tuto myšlenku poprvé vyslovil před desetiletími americký politolog a historik Samuel Huntington. Prohlašoval to ve stejné době také filozof Japonec Fukujama prohlášením, že lidstvo jako celek „došlo na konec

svých dějin“. V tom vařícím kotli světového dění se topíme a dusíme i dnes.

Dějiny lidstva a světa na štěstí nemá člověk plně ve své režii, i když o to v každé době usiloval a snaží se i dnes.

A právě proto potřebujeme nabírat, alespoň my křesťané ze všech církví, z biblických zásob potřebnou orientaci života. Přál bych si to také při dnešní bohoslužbě. Možná i za ostatní lidi, kteří k těmto myšlenkám ani nezabloudí. Pokoušel jsem se o to po celou dobu mé aktivní služby v církvi.

Také i mimo prostor církve na veřejných shromážděních a přednáškách, ke kterým jsem byl často zván doma i v zahraničí.

Věděl jsem, že je to podstatný úkol církve v každé době. Jde o setkání se svědectvím živého Božího slova, ať v církvi nebo mimo ni.

Je to základní potřeba každého člověka v každé době. Dnes zavaleného horou povinností, nebo také banalitami dění našeho světa. Odvážím se to nazvat starobylým slovem, zavaleného haraburdím, které se kolem nás hromadí v podobě, poněkud to nadsadím, rádoby kultury, rádoby politiky, rádoby svobody, rádoby demokracie.

Proto mi byla křesťanská bohoslužba o každé neděli za celý můj život občerstvující chvílí nabírání ze studánky Božího slova, byť vždy jen malého doušku posily. Ano, potřebným nadechnutím a vydechnutím ve víru kolotoče všeho dění. O to jsem usiloval v celém svém životě faráře.

Nyní ve stáří jsem rád posluchačem zvěsti evangelia mladší generace kazatelek a kazatelů. A také rostoucího počtu laických kazatelů i kazatelek.

Za šedesát pět let mé činné kazatelské služby jsem nabyl přesvědčení, že člověk, který žije dnes ve světě zpřeházených hodnot a stálé nejistoty na světové scéně, očekává a vítá srozumitelné oslovení k orientaci života. Ano i z kazatelny křesťanských církví, pokud se pod ni vůbec dostane. Jsem přesvědčen, že něco podstatného tam uslyší.

Především odkaz vzkříšeného Krista, který zní: Kažte evangelium všem lidem, všem národům. Vykřikujících pábitelů (vypůjčím si tento Hrabalův výraz), tedy pábitelů na poli politiky, kultury, světových událostí je tu dnes více jak dost.

Na „Univerzitě třetího věku“, kde jsem lektoroval více jak 22 let, kladli mi senioršti studenti otázku, zda se v našem světě s něčím podstatným a občerstvujícím pro život vůbec ještě mohou potkat v tolika zmatcích, jimiž je nás svět přímo protkán. Doporučoval jsem jim, aby nepřestali hledat. Proto křesťanská církev, i kterýkoli její místní sbor, farnost, se mají stávat místem, které se proměňuje v oázu duchovní síly a obnovy lidství v současném zmatku a někdy i pustině.

Dívám-li se zpět na moji vlastní cestu evangelického faráře, vždy jsem usiloval o tlumočení jádra evangelia mým současníkům. Nejprve jako vikář ve sboru v Ostravě, potom 17 let ve sboru ve Šternberku, necelých 10 let zde v Olomouci, a pak desítku let ve vedení ČCE. Jako náměstek synodního seniora i synodní senior.

V závěru života opět jako farář sboru ve Frýdku Místku. Byla tu ještě druhá cesta mé služby. Přednášková činnost na veřejnosti doma i v zahraničí. Prostě tam, kam jsem byl zván. Tolik mé stručné curiculum vitae.

Ale zpět k dnešku. Žijeme už v první třetině 21. století. V naší malé zemi se mohou dnes lidé setkat s křesťanstvím ve třech jeho hlavních proudech.

Těmi jsou: KATOLICTVÍ, PRAVOSLAVÍ a PROTESTANTISMUS.

Už dlouhou dobu si kladu vážnou otázku. Pokud tyto historické proudy křesťanského poselství, tj. katolíci, pravoslavní a protestanté budou používat jazyk a pojmy, které oslovovaly ještě před staletími i desetiletími, budou málo srozumitelné dnešním lidem. Snadno se potom církve stanou suchou doktrínou nebo jen zvláštním muzeálním kouskem.

Potom není daleko k tomu, aby současný člověk nad nimi jen mávnul rukou a odešel. Kam asi? Dnes to vidím do svých tří vybudovaných ulit: nezájmu, individualismu a lhostejnosti. Nebo sedl na lep šlendriánům všeho druhu: politickým, filozofickým, rádoby kulturním a dalším všeho druhu.

Nestane-li se křesťanství jako celek, i při své historické odlišnosti živým organismem, řečeno slovy apoštola Pavla, „Kristovým tělem,“ potom přijdou důsledky.

KATOLICTVÍ utrpí hierarchickou strukturou, která má zděděné i mocenské ambice.

PRAVOSLAVÍ postihne obtížná srozumitelnost bohoslužby, jakkoli vnějšně krásné a působivé, není-li účastník obdařen ji vnitřně prožívat.

PROTESTANTISMU stále škodí většinou strohá intelektuální podoba bohoslužby s minimem liturgie.

Přesto vidím dobrá znamení, protože někteří lidé se začínají ptát: „Co je křesťanství ve svém jádru?“ Odpověď na tuto otázku nebude pro tradiční křesťany snadná. Pokusím se za nás křesťany odpovědět. Použiji a nabídnu Kristovu odpověď z evangelií. Odpověď ještě před vznikem institucí všech církví.

Pán Ježíš Kristus to vyjádřil evangeliích jadrně a jasně: „Kdekoli se shromáždí dva nebo tři ve jménu mém, tu jsem já uprostřed nich“. V té krátké výpovědi je popsána dokonale Kristova církev ve své podstatě dávno i dnes.

Středověké křesťanstvo razilo poněkud jiné latinské heslo: „Ubi episkopos, ibi ecclesia“. Což znamená, kde je biskup, tam je církev. Avšak Nový zákon a po něm už sv. Augustin i Luther připomínali jiný důraz, také latinsky: „Ubi Christos, ibi ecclesia“, což znamená, kde je Kristus, tam je církev. Proto se vracím k textu dnešního kázání. Apoštol Pavel napsal do Korintu prvním křesťanům odvážnou výzvu: „Vy všichni jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů.“

Jenže – dnes se mohou ptát lidé ještě ostřeji: kdo to je Kristus? Nejméně už dvě poslední generace, alespoň v naší zemi, o něm vědí málo nebo jen něco.

Ani bohaté dědictví evropské kultury, po dva tisíce let inspirované křesťanstvím, nepřivádí bezprostředně současného moderního člověka k tomuto jedinečnému a vzácnému duchovnímu zdroji.

Tak se pokusím o odpověď, která by mohla současného člověka alespoň pozvat k zájmu o hodnoty křesťanství.

Člověka, který do kostela jen sotva zabloudí. A právě jemu jsem se snažil připomínat tyto hodnoty křesťanství a víry v čase mé aktivní služby podobnými úvahami a myšlenkami. Na kazatelně i mimo ni.

Lidé pamatujte, že uprostřed všech relativních a rychle pomíjivých hodnot našeho světa tu stále jsou, a zůstávají navzdory všemu vývoji, hodnoty trvalé, pevné, byly potřebné pro včerejšek, a jsou důležité pro dnešek i budoucnost. S nadsázkou i s pokorou jim říkáme v církvi hodnoty věčné. Nepodléhají ani módě, ani dočasnému a prchavému zajmu člověka, ani proměnlivé situaci vývoje světa. Jsou to hodnoty: láska, pokoj, pravda, odpuštění, na-

děje, spravedlnost, sdílení, vstřícnost, věrnost, důvěra. Především s bohatým, a nevyprázdněným jádrem všech těchto slov. Opakuji – s nevyprázdněným jejich jádrem, obsahem.

A tyto hodnoty usilují vstoupit do lidského života v každé době a v každé generaci.

Volají k životu v odpovědnosti, k pravdě, ale také k prosté radosti života, který nemá být promarněn. Jsem přesvědčen, že na těchto hodnotách dosud stojí a drží pohromadě náš současný rozkymácený svět.

Ptáte se, jak je poznáme v dnešních zmatcích? Mají především podobu vztahů od člověka k člověku, ve vzájemné úctě, pomoci, službě, důvěře, pravdivosti. Zvláště v mimořádné hodnotě odpuštění a naděje pro dnešek a pro zítřek. Tyto hodnoty celá staletí pramení z evangelia a mají svůj základ v Kristu, v jeho díle a odkazu.

Je naší nezaslouženou výsadou a povinností jako církve na tento pramen života ukazovat a k němu zvát. Pravda, církev evangelium nevlastní, nedisponuje touto přetvářející sílou. Církev evangelium jen sama přijímá a v odvážné a pokorné službě je podává dál. Celé tělo Kristovo – církev, i každý její jednotlivý úd je zapojen do tohoto procesu dlouhých dějin spásy světa. Není to výsada jen hierarchie nebo nejrůznějších církevních struktur.

V tom spočívá nejkrásnější poslání každého věřícího člověka, každého z nás, bratři a sestry, ano každého z nás.

Na závěr to rád připomenu v několika myšlenkách.

1. Abychom ve vnitřní svobodě víry obstáli a nezaplétali se do umělých sítí současného dění. Do bezpočtu virtuálních realit našeho rozkymáceného světa, to je důležité. Už Wiliam Shakespeare o své době napsal: „Každá doba vychýlená z kloubů, šílí". Ta naše ji šíleností dokonce předbíhá. V církvi jsme navzájem propojeni zcela jiným pojivem, které především rozvíjí život, podle Kristova sdělení: „Člověče, Pána Boha miluj celým srdcem, a bližního tak, jak máš rád sám sebe." To jsou dva nejpevnější pilíře života církve pro všechny časy.

2. Nezaměňme křesťanský život víry za současný vypjatý individualismus, ve kterém každý hledá svou IMAGE, v duchu chybně pochopeného hesla klasické antické filozofie, „…že měřítkem všeho je člověk." PANTA METRON ANTHROPOS. Avšak, antičtí myslitelé věděli, že právě jen člověk **jen daným** měřítkem smí hodnotit věci a události. On sám není tím měřítkem.

Křesťan žije ve společenství sboru, v církvi, ne v houfu, ani jen v zájmové skupině nebo v anonymní mase. V církvi jako živém organismu. V něm se naše vnitřní síly obnovují a zmnožují, jako buňky ve zdravém těle. A to ve vzájemném sdílení a službě, v prožívané radosti, a nikoliv jen v aranžovaném veselí, ale v nosné naději, a nikoliv v laciných prefabrikovaných vizích.

To je veliká hodnota dnes ve světě lhostejnosti a neustále vytvářeného napětí.

Evangelium až do skonání světa bude v každé době a v každé společnosti otevírat okna pro příliv čerstvého vzduchu pro skutečný život. Evangelium není tvrdou povinností, ale jedinečnou a nádhernou nabídkou člověku, lidem, světu.

Jen si upřímně přejme, aby nás v tom provázela jistota víry, vyjádřena básníkem jedné písně: „Pod ochranou Nejvyššího, rozvesel se duše má." Moje oblíbená píseň od dětství.

To proto, že křesťanům sluší a stále náleží radostná a nadějná poloha života. Takové poslání církve jsem se snažil promýšlet a přibližovat sobě i jiným ve své celoživotní službě šedesát pět let.

Jak se nám to společně dařilo či daří, to posoudí jednou Pán Bůh sám.

3. Od studentských let mě provází výrok francouzského filozofa B. Pascala, který pokládám pro dnešek i pro budoucnost za mimořádně podstatný. Řekl: „Podepírá-li církev už jen Kristus – je na tom dobře." Všechny ostatní podpory a berly: moc, sláva, postavení, místo Krista v církvi nenahradí.

Je to sám milostivý Bůh, který ve své moci a svobodě, lásce i soudu je v církvi stále při díle. Ujímá se i dnes „náboženského" i „nenáboženského" člověka. Nenutí, jen zve, oslovuje, čeká, přijímá. To je ona zásadní „jinakost boží" proti všem silám, systémům, programům filozofickým, politickým, kulturním a kdoví jakým ještě, které vytváříme v dějinách.

V prostředí silového božího pole bychom chtěli žít i dnes.

Slovo závěrem:
Dnes se často připomíná program tzv. „celoživotního vzdělávání". Pro křesťana, po mém soudu, má podobu obsažné Kristovy výzvy, přání a povzbuzení. *„…učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorného srdce, a naleznete odpočinutí svým duším."* (Mat. 11, 29)

Takového programu pro naši ČCE bych se přidržel právě do příštích let. **Obsahuje výmluvnou tichost s odvahou pokory ve službě Kristova evangelia. Dnes, zítra, v každé době. Evangelia srozumitelně sdělovaného.**

Milé sestry a milí bratři, přemýšlel jsem dnes spolu s vámi o čem je Kristova církev dnes.

Ale to pověděl už dávno apoštol Pavel sboru, církvi do Korintu.

Přivlastněme si i my jeho výzvu. Byla textem dnešního kázání.

A zní takto:
„Vy jste tělo Kristovo a každý z vás je jedním z jeho údů" (1Kor. 12,27)

Proto… žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní a pokojní a Bůh lásky a pokoje bude s vámi" (2 Kor. 13,11)
K tomu už jen přidávám biblické Amen.

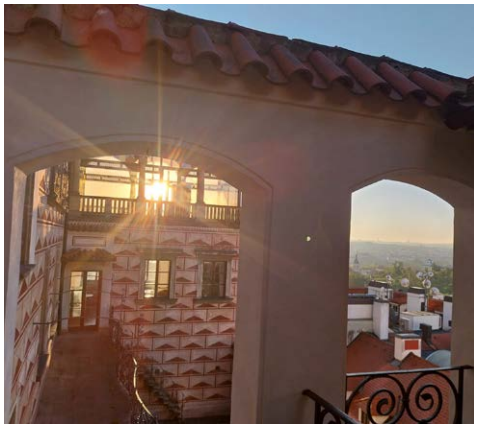

Pozvání na cestu do TICHA

Měli jste někdy možnost spát v blízkosti Pražského hradu? Měli jste někdy možnost jíst v místnosti s krásným výhledem na Prahu nebo na Petřín? Měli jste někdy možnost mlčet, a přitom zažívat krásný moderovaný vhled do vlastního světa? Toto a mnohem víc mohli zažívat účastníci dalšího diakonského setkání v klášteře FORTNA s názvem Pozvání na cestu do TICHA.

Tentokrát se setkání poprvé konalo v trošku jiném formátu. Část účastníků tvořili zaměstnanci Diakonie a jiných pomáhajících profesí a část účastníků se přímo přihlásilo na veřejnosti otevřený kurz FORTNY. Bylo to tedy setkání lidí, kteří se sami definovali jako křesťané, „nečisté“ i „pendleři mezi východem a západem“. Kurzem provázel již podruhé starokatolický kněz a sociální pracovník Vojtěch Měřička. Velmi citlivě vystihl hranu přijatelnou pro všechny účastníky. Procházeli jsme různými technikami práce s TICHEM. Závěrečná kontemplace se opírala o příběh uzdravení u rybníka Siloe. Mohli jsme prožít, jak Pán Ježíš pomáhá těm, kdo si sami pomoci nemohou. Závěrečné sdílení bylo velmi silnou osobní zkušeností, jak se víra dá předávat způsobem, který není pro nekřesťany odpudivý nebo zraňující.

Současná sociální práce přináší spoustu výzev, jedna z nich se může týkat na příklad prevence vyhoření vedoucích pracovníků. Protože podle informací zaznamenaných v knize autorského kolektivu nazvané Odolnost, se náročnost manažerských pozic od roku 2019 zvýšila o 189 procent. Pokud vnímáme pomoc druhým jako důležitou součást našeho bytí, pak je třeba jasně říct, že dlouhodobě můžeme dávat jen tolik, kolik sami přijímáme. Jistě můžeme přijímat z krásné přírody nebo od lidí, kteří nás obohacují. Je tady ale také křesťanství jako 2000 let osvědčený zdroj síly k životu. Setkání na FORTNĚ bylo jednou z mnoha možností, jak z tohoto zdroje čerpat.

Luba Vraj

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ

Všem sborům a kazatelským stanicím ČCE,
všem poslancům a poradcům 36. synodu ČCE

Praha, 17. září 2026
Č.j.: ÚCK/223-1/2026

Svolání mimořádného synodu ČCE

Vážené sestry, vážení bratři,

v souladu s ustanovením Řádu o správě církve čl. 38 **svolává** synodní rada Českobratrské církve evangelické na návrh předsednictva 36. synodu ČCE **2. mimořádné zasedání 36. synodu ČCE, a to na sobotu 24. října 2026 na 10.00 h.** Jednání bude probíhat v budově ETF UK, Černá 9, Praha 1.

Hlavním bodem programu je **volba členů a náhradníků synodní rady na období 2027–2033**.

Zasedání synodu je veřejnosti přístupné. Program synodu bude s předstihem zveřejněn na webu synod.e-cirkev.cz.

S bratrskými pozdravy

Pavel Pokorný
synodní senior

Michal Kitta
předseda 36. synodu

Jiří Schneider
synodní kurátor

Evangelická teologická fakulta
Univerzita Karlova

zve v zimním semestru akademického roku 2026/2027 všechny zájemce ke kurzům **celoživotního vzdělávání** a **univerzity třetího věku** v Olomouci. V rámci kurzu *Úvod do evangelické teologie* připravila Katedra církevních dějin a systematické teologie ETF UK řadu přednášek na téma

Stvoření

Přednáší: Mgr. Ondřej Kolář, Th.D.

15. 10. 2026	*Teologie stvoření ve Starém a Novém zákoně*
12. 11. 2026	*Diskuse o stvoření v teologii 20. století*
10. 12. 2026	*Boží prozřetelnost a zázraky*
14. 1. 2027	*Andělé a démoni. Nauka o stvoření a přírodní vědy*

Koná se **v Olomouci** ve farním sboru ČCE (Blahoslavova 1) v uvedené **čtvrtky** od 14:00 do 18:00 hod. Začínáme 15. října 2026.

Cena kurzu: 700,- Kč; číslo účtu: 85439011/0100; variabilní symbol: 335
Zpráva pro příjemce: jméno studenta/studentky.
Platbu prosíme proveďte do 31. 10. 2026.

Dotazy a přihlášky posílejte na:
e-mail: celozivotni@etf.cuni.cz
tel.: +420 221 988 216, fax: +420 221 988 215
Celoživotní vzdělávání ETF UK (CŽV/U3V), Černá 9, 110 00 Praha 1
https://web.etf.cuni.cz/ETFN-526.html

Univerzita Karlova
Evangelická teologická fakulta
Černá 646/9
110 00 Praha 1
www.etf.cuni.cz

Univerzita Karlova

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ

NOVÁ GENERACE

2. ROČNÍK KONFERENCE O MISII

17. ŘÍJNA 2026 **ČCE PRAHA-KOBYLISY**

9:00 káva & check-in

9:30 Zahájení, pobožnost **Pavla Pokorného**

10:00 **Daniela Hurtová: Víra jazykem mladé generace**

11:15 **Procházky českým misijním terénem**
Pětiminutovky s příklady dobré praxe

12:15 Oběd

13:15 DÍLNY - 1. BLOK:

- **Jak začít sborovou mládež od nuly** (Viktor Hojka)
  Praktická dílna pro ty, kteří začínají od podlahy
- **Různé generace, jedna církev** (Daniela Hurtová)
  O respektu a předávání odpovědnosti
- **Od akce ke vztahům** (Zdeňka Plecháčková)
  Jak tvořit prostor, kam lidé přirozeně chtějí přicházet
- **Jak mluvit o víře na sociálních sítích...** (Marek Chvátal)
  ...i když se to zvrtne. Lekce trpělivosti, laskavosti a moderace

14:30 DÍLNY - 2. BLOK:

- **Sociální sítě a rybáři lidí** (Šimon Bláha)
  Jak tvořit videa, která mají nejen dosah, ale i obsah
- **Hineni – zde, jsem** (Jana Hofmanová)
  Kontemplativní modlitba
- **Co ve mně kvasí?** (Barbora Novosadová)
  Hledání průkopnických příležitostí kolem nás i v nás
- **Kolik oltářů?** (Petr Sláma)
  Biblická dílna o kontroverzi v Jozue 22

15:45 Společné zakončení

PŘIHLAŠOVÁNÍ DO 14. 10. ZDE:
prukopnictvi.e-cirkev.cz
https://1url.cz/@misijnikonference2026

účastnický poplatek 300,- Kč
zahrnuje občerstvení i oběd

SRDEČNĚ ZVEME NA
OKRSKOVOU PRESBYTERNÍ KONFERENCI
hanáckého, šumperského a opavského okrsku

Jako anděl s polámanými křídly

DUCHOVNÍ ODKAZ KARLA KRYLA

Setkání nad duchovním odkazem písničkáře, básníka a výrazné osobnosti českých dějin.

Naším hostem bude
prof. Pavel Hošek, PhD.
vedoucí katedry religionistiky
Evangelické teologické fakulty UK.

v sobotu 24. října 2026
v 15 hodin

v modlitebně Farního sboru ČCE
ve Šternberku,
ul. U horní brány 4.

Prosíme, hlaste se k účasti
br. f. Janu Lukášovi do neděle 18. 10.
tel. **776 029 782**,
email: Lukas.Jan@seznam.cz

Pozvánka

DÁMSKÝ VÍKEND

Ester

Srdce Boží ženy

biblické tance/workshopy k tématu, duchovní zamyšlení, společenství, příroda

23.-25.10.2026
VERNÍŘOVICE

Přihlášky a informace:
https://forms.gle/LQc8Czfp4dkDtvYW8
Dana Kenningová zaclonka98@gmail.com

Jubilejní 20. ročník Modlitby za domov má téma Bůh s námi

Ekumenická rada církví ve spolupráci s církvemi a dalšími partnery připravuje jubilejní 20. ročník Modlitby za domov. Hlavním cílem Modlitby za domov je připomenout v den státního svátku 28. října vznik samostatného československého státu Slavnostní bohoslužbou v přímém přenosu České televize.

Letošní Modlitba za domov má téma „Bůh s námi." Bohoslužbu povedou předseda Ekumenické rady církví v ČR a synodní senior Českobratrské církve evangelické Pavel Pokorný a předseda České biskupské konference a metropolita moravský arcibiskup Mons. Josef Nuzík. Při bohoslužbě promluví biskup Mons. Zdenek Wasserbauer a kaplani působící v Armádě ČR, ve věznicích, nemocnicích a v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Hudebně bohoslužbu doprovodí Pěvecký sbor Ireny Szurmanové a moderovat ji bude Eliška Zvolánková. Bohoslužba se bude konat za přítomnosti představitelů církví od 15.00 ve vojenském kostele sv. Jana Nepomuckého na pražských Hradčanech.

Do Modlitby za domov se mohou již nyní v rámci výtvarné soutěžní přehlídky zapojit také děti a mládež svými výtvarnými pracemi, před státním svátkem také místní farnosti a sbory vlastními akcemi a všichni lidé dobré vůle svými modlitbami. Více informací najdete na www.modlitbazadomov.cz. Připojte se k letošní Modlitbě za domov i Vy.

Aleš Čejka

Ekumenická rada církví v ČR

Kontakty na zástupce sboru:		
Farář **Jan Lukáš**	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor **Marek Vraj**	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Úřední hodiny ve farní kanceláři: Úterý 9–11 hod. Pátek 9–11 hod. (br. farář Jan Lukáš)	Kdykoliv jindy je možné setkání podle telefonické nebo mailové domluvy.	

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel podzimní 10

2026 / XXVII. ročník

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc, nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:
Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Daniel Batla, Amos Děkaník.
Email: **Jana.Vrajova@seznam.cz**
Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka
Tisk: Noemi Batlová
Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 9 2026
Vyšlo: 4. 10. 2026
Uzávěrka příštího čísla: 15. 10. 2026
https://evangeliciolomouc.cz